

[Poul Nødgaard]

Nej, lad os gå den stik modsatte vej, og lad os for alvor give os til at privatisere, sådan at den offentlige sektor overlader flere og flere af sine opgaver til den private sektor, der har stor erfaring i udførelse af alle slags opgaver. Offentlige opgaver, der overlades til udførelse i den private sektor, vil blive løst mere effektivt og billigere, hvilket de indtil nu indhøstede erfaringer er et klart bevis på.

Fremskridtspartiet vil under ingen omstændigheder medvirke til en udvidelse af kommunalfuldmagten, der vil betyde, at det offentlige overtager flere og flere opgaver, hvilket helt givet i sidste instans vil betyde, at skatteskruen får en ekstra tand.

Kommunaludvalget og Erhvervsudvalget har den 14. marts været til møde med Kommunernes Landsforening, og debatten i dag er jo en opfølgning af det materiale, som KL har udarbejdet. Det kan da ikke udelukkes, at det på enkelte punkter kan være berettiget at foretage nogle småjusteringer, som det vil føre for vidt at komme ind på i denne debat. Derfor vil jeg bruge min taletid på det helt overordnede, nemlig forholdet mellem den private og den offentlige sektor.

Det er Fremskridtspartiets grundlæggende opfattelse, at den offentlige sektor kun skal tage sig af de nuværende, velkendte opgaver og så ellers lade den private sektor om at løse alle øvrige opgaver.

Fremskridtspartiet er ikke imod et tæt samarbejde mellem den private og den offentlige sektor, men vort parti har den opfattelse, at et sådant samarbejde ikke skal bestå i, at den offentlige sektor under nogen form driver erhvervsvirksomhed i samarbejde med den private sektor. Nej, samarbejdet skal efter vor opfattelse bl.a. bestå i, at vi som politikere siger, at det skal gøres lettere at drive erhvervsvirksomhed i Danmark, og dette gøres ikke ved at irritere erhvervslivet med unødvendig lovgivning, eksempelvis om afgifter og lign.

Det helt centrale i dagens debat er efter min opfattelse, om danske kommunalpolitikere skal sætte skatteyderpenge på erhvervsprojekter. Svaret er og bliver et rungende nej. Hvis amter og kommuner får lov til at gå ind i forretningsmæssige aktiviteter, er der en overhængende fare for, at skatteyderne kommer til at finansiere en række underskudsprojekter for tid og evighed, bl.a. fordi man ikke kan forestille

sig, at en kommune eller et amt går konkurs. I øvrigt vil jeg gerne fremhæve, at kommunernes økonomiske situation i øjeblikket er særdeles vanskelig, idet skattegrundlaget ganske enkelt smuldrer set i forhold til de nuværende kommunale aktiviteter.

En af de væsentligste ting, der har ført os frem til debatten i dag, er ønsket om, at den private sektor i højere grad skal kunne udnytte den ekspertise, som det offentlige besidder på en række områder. Fremskridtspartiets svar herpå er ganske enkelt og logisk, at det private erhvervsliv enten må ansætte de pågældende medarbejdere, eller at disse veluddannede medarbejdere i kommuner og amter får orlov fra deres stilling i det offentlige i en kortere eller længere periode og lader sig ansætte i det private erhvervsliv. Så enkelt kan tingene beskrives.

Fremskridtspartiet vil i de kommende måneder – og det vil jeg gerne understrege – benytte enhver given lejlighed til at fortælle befolkningen og ikke mindst vort erhvervsliv, hvilken farlig vej Folketinget vil betræde, såfremt den offentlige sektor skal til at udvide sine aktiviteter med fare for, at skatteplagede borgere skal betale endnu mere i skat. Derfor advarer Fremskridtspartiet kraftigt imod hovedideen om at ændre kommunernes og amternes mulighed for at indgå i yderligere aktiviteter.

Dette synspunkt burde efter Fremskridtspartiets opfattelse kunne deles ikke mindst af de borgerlige partier, men de er måske, når alt kommer til alt, ikke så borgerlige, at det gør noget. Hvis offentlig styring og deltagelse i det private erhvervsliv var af det gode, ville det gamle Østtyskland jo have været et sandt paradys på Jorden. Danmark skal tage ved lære af andres fejl og ikke selv begå dem. Lad ikke dette ske. Afgørelsen er og bliver Folketingets.

Det var det, der stod i mit manuskript. Jeg vil gerne tilføje, at for mig har debatten klart vist, at der er en afgrund til forskel på, hvad regeringen mener, og hvad S og SF mener, og jeg ser med spænding frem til, om de kan blive enige om en lovgivning på grundlag af den dagsorden, der er foreslået. Jeg har mine stærke tvivl, når vi kommer frem til målstregen.

Til slut vil jeg gerne på mit partis vegne fremsætte et forslag om motiveret dagsorden, og det lyder således:

Forslag om motiveret dagsorden.